

**International engelsk
torsdagswebcast
med Helga Zepp-LaRouche:
Den Nye Silkevejsdynamik er i
færd med
at erstatte geopolitik!**

Se webcastet live hver torsdag her.

**OBS!
Schiller Instituttet
annoncerer ugentlig
international webcast med
Helga Zepp-LaRouche på
engelsk,
for at udbrede den Nye
Silkevejsånd**

Torsdag, den 5. oktober, kl. 12 EDT (kl. 18 dansk tid), vil Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og internationale formand, indvie et ugentligt, engelsksproget

webcast for at udbrede det, hun kalder den »Nye Silkevejsånd« til hele verden. Fr. LaRouche er en af de mest prominente, intellektuelle forfattere af konceptet »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Siden den kinesiske præsident Xi Jinping satte den Nye Silkevej, Bælte & Vej Initiativet, som det nu kaldes, på dagsordenen for fire år siden, er det i færd med at løfte millioner af mennesker ud af fattigdom og fastlægger et alternativ til den farlige idé om en geopolitisk opdeling af verden. Internationalt kendt som »Silkevejsladyen«, optræder fr. LaRouche ofte i kinesisk presse for at analysere BRI og den globale, strategiske situation.

Fr. LaRouche vil hver uge fremlægge en kortfattet opdatering af de strategiske udviklinger, samt en strategi for at etablere et nyt paradigme i internationale anliggender, og vil kaste lys over kræfterne bag »Maidan«-kuppet imod præsident Trump, der er et mål, fordi han har lovet at bringe relationen mellem USA på den ene side, og Rusland og Kina på den anden, på et godt fundament. På trods af de transatlantiske mainstreammediernes bestræbelse på at lægge låg på spørgsmålet, så ville befolkningerne i USA og Europa, såfremt de blev tilstrækkeligt informeret om Bælte & Vej Initiativets enorme fremskridt, have et langt mere positivt syn på, hvordan fremtiden kan se ud.

I en tale for et amerikansk publikum sidste lørdag (30. sep.) sagde fr. LaRouche, at, for at bringe USA ind i dette Nye Paradigme, »må man på en eller anden måde udvikle et perspektiv, der ikke er bundet og påvirket af ens daglige omgivelser og ens daglige virkelighed, men at man må oplyse ens vision omkring noget andet: man må have en idé om, hvor menneskeheden skal være om 100 år fra i dag. Man bør have en idé om, hvad Universets fysiske love er, og hvorfor, ens modstandere blot er sølle, påståelige idioter, der ikke kan lykkes.

»Jeg mener, at, hvis man som sit referencepunkt tager et

internationalt aspekt, vil man være i en langt bedre position til at være amerikansk patriot, fordi man først er verdensborger ... det er sådan, jeg har gjort – og det virker, det kan jeg forsikre jer for.»

Tiden er inde til, at amerikanere og borgere i alle nationer bliver verdensborgere for faktisk at være patrioter! Organisér dine venner, naboer og medarbejdere til at deltage i disse ugentlige webcasts – din fremtid, og dine børns og børnebørns fremtid, er afhængig af, om vi kan bringe USA ind i et aktivt engagement med dette Nye Paradigme.

TORS DAG, 5. OKTOBER, KL. 12 EDT (KL. 18 DANSK TID)

newparadigm.schillerinstitute.com

**Den virkelige folkeafstemning
burde handle om,
at Spanien vedtager at gå med
i den Nye Silkevej.
Følgende politiske erklæring
blev udstedt af
den spanske LaRouche-
bevægelse 2. oktober.**

For ti år siden eksploderede det globale finanssystem, der var gennemhullet af beskidte, giftige derivater, som ikke havde

nogen som helst iboende værdi overhovedet, og trak verdens fysiske økonomier med sig i faldet. Nedskæringspolitikker og centralbankernes og IMF's udstedelse af papirpenge i hele det transatlantiske område har efterladt dette områdes samfund uden en fremtid. Spanien, sammen med andre europæiske lande, havde været et førende offer for denne tsunami af fysisk-økonomisk disintegration, der reflekteres af de høje tal for ungdomsarbejdsløshed, en voksende andel af befolkningen, der er i fare for at styrte ned i fattigdom og social udstødelse, samt et skarpt fald i lønningerne. Alt dette under diktat fra IMF, den Europæiske Kommission og den Europæiske Centralbank – Trojkaen.

Men i 2013 kom der imidlertid en lysstråle fra Øst, især fra Astana (Kasakhstan), hvor Kinas præsident Xi Jinping annoncerede skabelsen af et økonomisk bælte, der forbandt nationerne i Asien, og som han kaldte den Nye Silkevej og senere udvidede til det, Kina i dag kalder Bælte & Vej Initiativet. Dette storstilede infrastruktur- og industrialiseringsprojekt, baseret på de mest avancerede teknologier, er centreret omkring et humanistisk win-win-princip for relationer mellem suveræne nationalstater; omkring en agape-kærlighed til andre – principper, der er fælles for konfucianisme og platonisk kristendom. Denne nye arkitektur for internationale relationer, med Bælte & Vej som hjørnesteinen, er inspireret af en kampagne, der i mere end 25 år er blevet ført af statsmanden Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, for skabelse af en Verdenslandbro, baseret på en række udviklingskorridorer, der integrerer alle folkeslag på planeten og hæver deres levestandard langt over fattigdomsgrænsen. Præcis dette har været den nationale plan for Kina, der har løftet henved 700 millioner mennesker ud af fattigdom, og hvis mål det er, totalt at fjerne fattigdom i deres land frem til år 2020.

Og Spanien? Hvilken rolle spiller det? I sine bedste øjeblikke har Spanien i århundredernes løb spillet rollen som bro for

humanistiske ideer mellem forskellige civilisationer. I middelalderen var det et arnested for videnskabeligt, teknologisk og kulturelt fremskridt, der frembragte store tænkere som Ramón Llull, Alfonso X den Vise og Al-Farabi, sande platonikere, der promoverede billedet af mennesket som et skabende væsen i det fysiske univers. Llulls og Alfonso X's oversættelser af Platons værker fra arabisk til latin og folkesprog, såsom castillansk (spansk) og catalansk, var en direkte inspiration for personer, der bidrog til Europas Gyldne Renæssance, såsom Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues) og Dante Alighieri, og formede ligeledes tankegangen hos skaberen af videnskaben om fysisk økonomi, Gottfried Leibniz.

Senere var Spanien med til at udføre Nicolaus Cusanus' (1401-1464) sidste vilje og testamente, nemlig at skabe en republikansk nationalstat langt fra Europas oligarkiske fordærvelse, og som ville promovere menneskets skabende evner og redde menneskeheden fra den mørke tidsalder, som den havde udholdt i mere end et århundrede. Som en del af dette projekt åbnede Spanien vejen for opdagelsen af Amerika. Det bidrog også til skabelsen af den amerikanske republik, hvis Uafhængighedserklæring og Føderale Forfatning er baseret på de renæssanceprincipper, som Cusanus, og senere Leibniz, havde udviklet.

Spanien har altid, i sine store øjeblikke, været broen, der forenede forskellige kulturer, landet, hvor sand økonomi kunne udvikle sig, om end kortvarigt, mellem de tre store, monoteistiske religioner, som det reflekteredes i Toledo-oversættelsesskolen.

I dag, i det 21. århundrede, kan Spanien atter blive Verdenslandbroens bro til Asien, Afrika og de amerikanske lande. I år tog den spanske regering et første skridt hen imod at tilslutte sig win-win-paradigmet, som Kina tilbyder gennem den Nye Silkevej.

Den virkelige oprørsk Diskussion, der burde få den dominerende

opmærksomhed i Spanien, bør ikke være den om Cataloniens adskillelse fra Spanien – som kun ville være til fordel for City of Londons og Wall Streets geopolitiske Store Spil – men i stedet være en diskussion om at adskille Spanien fra det bankerotte og folkemorderiske system, som er den Europæiske Union og Trojkaen, der i Europa er udtrykket for det bankerotte monetære system, hvis forholdsregler til nedskæringer har efterladt millioner af spanske unge uden en fremtid. Et forenet Spanien må erklære sin uafhængighed og genvinde sin nationale suverænitet, og fuldt og helt gå med i den Nye Silkevej. Dette er et svangert øjeblik.

Spaniere: Lad jer ikke feje med af den nuværende pessimisme, som er induceret af Det britiske Imperium, herrerne over det nuværende bankerotte system. Lad jer i stedet inspirere af Llull, Alfonso X, Karl III, Bernardo Ward, Al-Farabi, Goya, Campones og selvfølgelig, Miguel de Cervantes Saavedra. Vi har fremragende tænkere, der viste, hvad Spanien er i stand til at bidrage til at hæve menneskeheden til dens skabende potentiale. Lad os, forenet, som en suveræn nationalstat erklære vores uafhængighed fra nedskæringer, gennemtvunget af den Europæiske Union, og gå med i den Nye Silkevej for at få gang i Spaniens fysiske økonomi og give dets befolkning, især de unge, et formål med at skabe en bedre fremtid gennem produktive, højtspecialiserede jobs, der øger vores fysiske, økonomiske produktivitet, pr. person og pr. km².

I historiens løb har vi været broen mellem kulturer, der promoverede integrationen af civilisationer ved at bringe det bedste frem, og det gode i hver enkelt. Tiden er inde til at tage et skridt frem og vende tilbage til at være denne bro, og som er vores sande identitet.

(Oversat fra engelsk.)

Foto: Detalje af et værk af Ramón Llull (1232-1315).

Kampagne for kaos og forvirring – led efter det britiske spor

Leder fra LaRouche PAC, USA, 2. okt., 2017 – Historien om Imperium er historien om »del og hersk«. På et tidspunkt, hvor menneskets historie står over for en transformation sådan, som vi i dag oplever, med det store potentiale for et nyt paradigme for hele menneskeheden, baseret på den Nye Silkevejspolitik for global udvikling, skal man se på større destabiliseringer med en skarp lugtesans, der lugter det beskidte spor af Imperium.

Som Helga Zepp-LaRouche i dag mindede verden om: Nationalstaten er Imperiets fjende.

Det britiske Imperium har altid promoveret ideen om »Regionernes Europa«, der var baseret på etniske og religiøse forskelle, som var belejligt for destabiliseringer af nationalstater, der ikke var samarbejdsvillige. Hvem står bag krisen i Catalonien, der truer, ikke alene Spanien, men hele Europa? Hvem var det, der opdelte Cameroun i engelsk- og fransktalende sektorer efter Første Verdenskrig, og nu har aktiveret kravet om uafhængighed for den engelske sektor, som har ført til 17 dødsfald i dag og potentielt kaos i morgen? Bemærk, at Kina nu er Camerouns førende handelspartner, som det er tilfældet med nationer i det meste af Afrika, og nu er i færd med at bygge et undersøisk kabel fra Cameroun til Brasilien, som vil betjene alle nationerne i Afrika og Sydamerika.

Hvorfor har Israel så åbenlyst støttet den kurdiske

folkeafstemning, der destabiliserer ikke alene Irak, men også Iran, Syrien og Tyrkiet, hvis regeringer har været et mål for London og Wall Street?

Det fuldstændig tossede, horrible mordorgie i Las Vegas må ikke afskrives uden at følge sporet, snarere end at acceptere historien om den »enlige morder«, der så ofte har været brugt til at skjule sandheden.

Det måske mest klassiske eksempel på britisk del-og-hersk er iscenesættelsen af den israelsk-palæstinensiske konflikt, der er blevet brugt til at opsplitte hele verden i det seneste århundrede. I dag er det et prøveeksempel for de to paradigmer, som menneskeheden står overfor. I dag mødes de to palæstinensiske bevægelser, Fatah og Hamas, i Gaza for at drøfte forsoningen af palæstinensisk styrelse. De fleste presserapporter og »ekspertanalyser« afskriver denne bestræbelse som værende dømt til nederlag, af samme grund, som lignende bestræbelser tidligere er mislykkedes.

Men, i dag er der en forskel – Bælte & Vej Initiativet. En palæstinensisk forretningsmand, Munib al-Masri, annoncerede søndag en plan for at skabe et selskab, der er helliget til udviklingsprojekter i Gazastriben til støtte for Kinas Bælte & Vej Initiativ. Al-Masri er viceformand for det Internationale Handelskammer for Silkevejen. Formanden for denne institution, Lu Jianzhong, der er præsident for CCCC International Holding Ltd. i Kina, har været involveret i byggeri af infrastruktur i hele Afrika og besøgte i sidste uge Vestbredden, hvor han mødtes med præsident Abbas og økonomiminister Odeh.

Det er netop den Nye Silkevej, der kan forandre historiens imperiegeometri, og som kan skabe fred gennem udvikling. Genopbygningen af Syrien, f.eks., er allerede begyndt gennem det internationale samarbejde mellem Rusland, Kina og andre, der er involveret i Bælte & Vej-processen.

Der er al mulig grund til at mene, at denne historiske Nye

Silkevejsproces kan lykkes med virkelig at forene verden i det nye paradigme. Præsident Trump har sagt, at han ønsker at gøre Amerika stort igen gennem samarbejde med andre store nationalstater, der hver især sætter deres eget folk først, men samarbejder i harmoni med alle andre nationalstater. Dette var grundlaget for den Westfalske Fred i 1648, som afsluttede de religiøse krige i Europa og skabte den moderne nationalstat. Dette er den konfucianske harmoni, der har inspireret Kinas mirakuløse vækst ud af fattigdom i løbet af de seneste årtier, efter Kulturrevolutionens mareridt.

Det kupforsøg mod præsident Trump, der udføres af det forbryderiske slæng omkring Robert Mueller, kan og må knuses ved hjælp af [EIR-dossieret](#), der er udfærdiget til formålet.[1] Det er netop samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina i den Nye Silkevej, der adresserer alle nationers og alle folkeslags fælles interesser, og som har været *EIR's* og Schiller Instituttets mission siden deres grundlæggelse. Nu er vores tid kommet.

Foto: Folkeafstemning i Catalonien; folk, der protesterer på Las Ramblas for uafhængighed fra Spanien. 2. okt., 2017. (Sasha Popovic / Flickr / CC BY-NC-ND 2.0)

[1] Se også: [LPAC Internationale Webcast, 29. sept.](#)

**Catalansk folkeafstemning for
'uafhængighed'
fuset ud i sandet ... for**

indeværende

Søndag, 1. oktober, 2017 – Londons seneste drejebog for en farvet revolution, dagens »folkeafstemning om uafhængighed« i den spanske region Catalonien, endte med ikke at blive ret meget andet end en glorificeret foto-mulighed for, at de vestlige, liberale medier kan fordømme »politivold« og »undertrykkelse« mod såkaldte forsvarere af »demokrati« og »frihed«. De separatistiske catalanske myndigheder hævder, at henved 460 demonstranter blev såret; officielle tal fra Madrid siger, 11 blev såret.

På trods af britisk postyr, der sagde, at catalanerne stemte for at forsvare deres ret til »frihed« og »demokrati«, så var det faktiske indhold af folkeafstemningen lodret, forfatningsstridig separatisme: »Ønsker De, at Catalonien skal være en uafhængig stat i form af en republik?« Bortset fra Rajoy-regeringens andre svagheder og økonomiske politik, der ikke kan forsvares, så var det absolut korrekt af regeringen at fordømme selve folkeafstemningen som oprør, der ikke kan tillades af regeringen. Nationale politistyrker blev udsendt for at lukke stemmesteder, beslaglægge stemmebokse og nægte regionens kontrollerede valglister elektronisk adgang.

Londons 'farvede revolutions'-slæng improviserede hen ad vejen. De forlod sig på privat printede stemmesedler; de tillod catalanere at stemme ved ethvert stemmested uden at bruge kuverter, og hvad enten de var registrerede dér eller ej; og forklarede med store armbevægelser, at dette alt sammen var en øvelse i demokrati: »Vi vil senere forklare, hvordan stemmerne bliver optalt«, udtalte talsmand for den catalanske regering, Jordi Turul.

Stemmeandelen er, ligesom antal sårede, vanskeligt at vurdere. Nogle medieberetninger rapporterer om »titusinder«, der forsøgte at stemme, ud af de i alt 5,3 mio. stemmeberettigede catalanere.

Men det var aldrig Londons mål at frembringe en faktisk, separatistisk sejr i denne runde, men snarere at lancere en live-fase af kaos og national opløsning i hele landet – og i hele Europa – netop på det tidspunkt, hvor Rajoy-regeringen går i retning af at koble sig til Kinas Bælte & Vej Initiativ. »Catalanere står ikke alene. I hele verden længes folk efter at regere sig selv ... Gåden er ikke, hvorfor der er så mange nationalstater, men derimod, hvorfor der er så få. Der er trods alt noget i retning af (de gætter) 6.000 til 8.000 identificerbare etno-lingvistiske befolkningsgrupper på hele planeten.«

Einstein havde ret: En tåbe er den, der bliver ved at gentage sine fejl!

Af Helga Zepp-LaRouche

Nødvendigheden af en reorganisering af det miserable finanssystem, som er skyld i, at svælget mellem rig og fattig på uacceptabel vis er blevet større, og hvis uretfærdighed har gødet jorden for Brexit, Hillary Clintons valgnederlag, 'Nej' i den italienske folkeafstemning om forfatningsændring og nu, det elendige valgresultat for den Store Koalition i Tyskland, burde ikke være så svær at indse. De økonomiske nedskæringer i de nye, tyske delstater, der havde indledt Treuhand-politikken (som havde til opgave at privatisere statsejede virksomheder i det tidligere Østtyskland, -red.) under Birgit Breuel, var et udtryk for dette uretfærdige system. Uden denne oplevelse,

affolkningen af hele landsbyer og følelsen af at være blevet skubbet ud i samfundets yderkant, på trods af renoverede markedspladser, ville reaktionen på flygtningekrisen i det østlige Tyskland aldrig være faldet så voldsomt ud, og AfD ville nu ikke være det stærkeste parti i Sachsen og det næststærkeste parti i de fire andre, nye delstater.

Men uagtet mainstreammediernes omfattende censur, vokser nu et helt nyt, økonomisk system, der beror på helt andre principper – nemlig på menneskehedens almene vel og et win-win-samarbejde mellem de deltagende stater. Det er i Tysklands egeninteresse at arbejde med i dette nye paradigme.

Einstein havde fuldstændig ret: »Man kan ikke løse problemer med den samme tankegang, ved hvilken de er opstået!«

Download (PDF, Unknown)

Britisk 'Catalansk separatistoperation' aktiveret og truer med disintegration af Spanien og kaos i Europa

25. sept., 2017 – Med det transatlantiske område, der atter befinder sig på randen af generelt finanskollaps, og med visse i Europa, inklusive den spanske premierminister Mariano Rajoy, der vågner op til den virkelighed, at alternativet ligger i Kinas Nye Silkevejsprojekt, satser separatister i den spanske

region Catalonien på et opgør og truer med at splitte Europas femtestørste økonomi, Spanien, og ser hen til London for at få hjælp.

Den 6. sept. vedtog separatister i Cataloniens parlament to love, med signifikant opposition: den første om at afholde en bindende folkeafstemning, om man skal erklære uafhængighed, og den anden om, at, hvis et flertal af dem, der stemmer, stemmer til fordel for at forlade Spanien, skal en uafhængighed ensidigt erklæres inden for 48 timer efter afstemningen uanset, hvor mange mennesker, der deltager i folkeafstemningen, der er fastlagt til mindre end en måned senere, den 1. oktober.

Nogle separatister i Spaniens Baskerland organiserer nu for en lignende folkeafstemning om uafhængighed dér.

Med spørgsmålet om Spaniens enhed som nation, der nu drages i tvivl, dømte Højesteret korrekt folkeafstemningen for forfatningsstridig. Regeringen har taget skridt til at forhindre, at den finder sted, og har beslaglagt stemmeboksene og arresteret 14 statslige embedsfolk, der er involveret i folkeafstemningen, taget national kontrol over statens politi osv. Flere tusinde medlemmer af Guardia Civil har nu taget opstilling i både ud for Barcelonas og Tarragonas kyster. Regeringen kan ikke læne sig tilbage og se til, mens landet disintegrerer, men, hvis de catalanske separatister lykkes med deres bestræbelse for at opnå uafhængighed, og regeringen griber ind under forfatningens artikel 155 og suspenderer autonomi, kunne resultatet blive en blodig konfrontation i gaderne.

EIR har dokumenteret, at diverse, halvfeudale separatistbevægelser i Spanien – hvoraf Catalonien og Baskerlandet er de største – rent historisk er blevet oppisket og spredt af det britiske monarki. Denne separatisme eksploderede til massehysteri i Catalonien i særdeleshed, under betingelser med økonomisk folkemord, der blev påført

Spanien under det britiske systems EU-nedskæringspolitik efter 2008.

Som et salgsnummer for international støtte gennem den spidsfindighed, at dette er en kamp for »demokrati«, skrev præsidenten for Catalonien, Carles Puigdemont, en appel i Londonavisen *Guardian* den 21. sept. om, at Europa og det internationale samfund »stod sammen med Catalonien i dens forsvar for demokrati og sande, europæiske værdier«, fordi »catalanske borgere er fredelige, europæiske og åbensindede«.

Lords og MP'ere i det britiske parlaments 14-medlem store Alle-partier parlamentariske gruppe om Catalonien udsendte et brev den 21. sept., hvor de støttede dem.

»Vi er meget foruroliget over de forholdsregler, den spanske regering har taget for at forhindre folkeafstemningen, som det catalanske parlament har vedtaget ... Vi opfordrer den spanske regering til at tillade denne demokratiske prøve i form af catalansk opinion at finde sted uden yderligere hindringer«, skrev de.

I mellemtiden pumper sådanne talerør for City of London som *Sunday Times* og *The Independance* artikler ud, hvor de maler premierminister Rajoy som en ny diktator Francisco Franco, der er ude på at knuse »demokrati« i Catalonien.

Foto: Cataloniens præsident Carles Puigdemont.

**Robert   Muellers   tre
hovedforbrydelser:**

Kørte 'Få ram på LaRouche' - specialstyrkerne; Mørklægning af de saudiske 11. sept.-terrorister; Kører nu 'Få ram på Trump' - specialstyrkerne

Leder fra LaRouche PAC, USA, 26. sept., 2017 – Executive Intelligence Review News Service vil torsdag, i denne uges udgave af EIR, udgive et dossier med titlen, »Robert Mueller er en umoralsk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«. Dossieret demonstrerer, at det igangværende kupforsøg mod præsident Donald Trump køres af de samme personer, der satte Lyndon LaRouche i fængsel i 1980'erne, og som forhindrede afsløringen af saudierne og deres britiske controllers' rolle i terrorangrebet mod USA den 11. sept., 2001. Hensigten med alle disse tre kriminelle og forræderiske handlinger var at forhindre, at USA brød væk fra Det britiske Imperium, at USA vendte tilbage til det Amerikanske System for politisk økonomi og at USA gik sammen med Rusland og Kina – vore allierede i bekæmpelsen af fascisme under Anden Verdenskrig – for at besejre nutidens internationale terrorapparat, og med det formål at arbejde sammen om at opbygge verden gennem den Nye Silkevejsproces, som nu er ved at blive gennemført under Kinas lederskab.

EIR og dets stifter, Lyndon LaRouche, opfordrer alle verdens borgere til at cirkulere dette dossier bredt, som det nødvendige middel til at forhindre et yderligere styrt ned i kaos og krig.

Den amerikanske befolkning har demonstreret deres afsky for

det mislykkede forsøg på at påstå, at Rusland stjal valget fra de godtroende amerikanere, og det ligeledes mislykkede forsøg på at portrættere Trump som både en russisk marionet og tilhænger af hvidt overherredømme. Det eneste, der er tilbage, er det britiske 'Stjerne-kammer' (*latin: Camera Stellata*), der køres af Robert Swan Mueller III, baseret på hans svigagtige udnævnelse til særlig anklager, og det svigagtige dokument, udfærdiget af den britiske MI6-agent Christopher Steele, om Trumps angivelige underdanighed over for russisk afpresning.

FBI forhindrer nu åbenlyst retfærdighedens gang ved at nægte at overgive til USA's Kongres de dokumenter, der har relation til deres samarbejde med agent Steele fra britisk efterretning.

I valget i Tyskland i søndags kollapsede de to partier, der har ledet Tyskland siden Anden Verdenskrig, og således efterladt Tyskland – den hidtil eneste stabile nation i Europa – i en tilstand af kaos, hvor landet ikke kan regeres. Helga Zepp-LaRouche, hvis kandidatur til kanslerposten blev udelukket af den europæiske presse (selv, da hun på fremtrædende vis blev interviewet i den kinesiske presse!), bemærkede, at dette var endnu en demonstration af, at nedskæringspolitikken og de økonomiske vanskeligheder, påtvunget dem af det bankerotte, angloamerikanske finanssystem, havde vendt borgerne i Europa og USA imod alle former for det mislykkede lederskab efter krigen. Dette bevistes af Brexit, af valget af Trump, af oprør mod EU i det sydlige Europa og nu, af sammenbruddet i Tyskland.

Alternativet står klart for os alle, som det fremlægges gennem LaRouches Nødplan for at genindføre det Amerikanske System i Vesten, og gennem USA's fulde engagement i den Nye Silkevejsproces for global win-win-udvikling. Det er netop, fordi præsident Trump har indikeret en hensigt om at gøre begge dele, at briterne og deres hit-men på Wall Street og oversidderne i Obamas efterretningssamfund febrilsk forsøger at afsætte ham.

Schiller Instituttet, stiftet og præsideret af Helga Zepp-LaRouche, vil optrappe sin kampagne i USA i de kommende dage. En ugentlig tale af fr. LaRouche på engelsk vil udgøre spydspidsen for et fremstød, der skal rekruttere og uddanne den vrede, amerikanske befolkning, så den ikke alene gør modstand, men også trækker på de kreative tænkere, der gav os moderne civilisation – dvs., Platon, Konfucius, Nikolaus von Kues, Leibniz, Kepler, Bach, Beethoven, Schiller, Vernadskij, Benjamin Franklin, Alexander Hamilton – for at gennemføre det nødvendige program for menneskehedens fremtid, og baseret på menneskets værdighed. LaRouche Political Action Committee (LaRouche PAC) vil ligeledes lancere en række undervisningsklasser, åbne for hele verden, om Lyndon LaRouches økonomiske og videnskabelige metode, som den nødvendige ammunition for de forestående kampe. Helga Zepp-LaRouches råd: »Kæmp som kriger-enge!«

Foto: FBI-direktør Robert Mueller modtager applaus under præsident Barack Obamas bemærkninger i Det Hvide Hus' Rosenhave, 21. juni, 2013. Her annoncerede præsidenten James Comey som sin nominerede til at efterfølge Mueller. (Official White House Photo)

Tyskland har kurs mod en politisk krise efter valget

25. sept., 2017 – Tyskland har kurs mod en politisk krise efter valget, med resultaterne af de nationale valg den 24. sept., der går op for den politiske klasse. *Bild Zeitung* kaldte resultaterne for »en mareridts-sejr for Merkel«. Det er det sandelig.

Valgresultatet var en katastrofe for CDU/CSU og Socialdemokratiet (SPD), der begge fik det værste resultat siden 1949. Førstnævnte fik 33 %, en nedgang på 8 %, og sidstnævnte fik 20,5 %, en nedgang på 5 % i forhold til 2013 og det værste resultat i SPD's historie helet tilbage til kansler Otto von Bismarcks tid. Stemmeprocenten var 77 %, en stigning på 5,5 % i forhold til 2013.

Højrefløjspartiet Alternativ for Tyskland (AfD) fik 12,5 % og er nu det tredjestørste parti. Det Frie Demokratiske Parti (FDP) kom tilbage til Forbundsdagen med 10,7 %, die Linke med 9,2 % og de Grønne med 8,9 %. Ifølge tyske valgeregler bliver der 709 medlemmer af Bundestag (Forbundsrepublikkens parlaments underhus), en forøgelse på 78 i forhold til den foregående Bundestag. Fordelingen er som følger:

CDU/CSU 246 (nedgang fra 311)

SPD 153 (nedgang fra 193)

AfD 94 (op fra 0)

FDP 80 (op fra 0)

Linke 69 (op fra 64)

Grønne 67 (op fra 63)

I betragtning af regnestykket for koalitionsdannelse, med mindre FDP og de Grønne simpelt hen går i seng med den Kristelig-demokratiske Union/Kristelige Sociale Union uden at stille spørgsmål, så har Tyskland kurs mod en politisk krise efter valget. FDP forventes at kræve ændringer i Merkels energipolitik og budgetpolitik for eurozonen. FDP-leder Christian Lindner har krævet forbedrede relationer med Rusland.

Der Spiegels Dirk Kurbjuweit skrev, at Angela Merkel fortjente dette nederlag og anklagede hende for at køre en uinspireret kampagne og i vid udstrækning ignorere udfordringerne, som

kommer fra højre. Eftersom SPD har meddelt, at det vil gå i opposition og ikke forny den store koalition med Merkel, har Angela Merkel kun to muligheder, hvis man følger tallene. Hun danner enten en koalition med AfD, hvilket er meget usandsynligt, eller også danner hun en såkaldt Jamaica-koalition (fordi de kombinerede farver er gylden, grøn og sort som Jamaicas flag) med FDP og de Grønne. En sådan regering ville blive en firepartikoalition – CDU, CSU, FDP og de Grønne, noget, der aldrig er sket og kunne blive kortlivet. Nogle personer udelukker ikke muligheden for valg i utide.

Det siges derfor, at FDP måske ikke ønsker at være i regering, og selv CSU (CDU-partneren, der har hjemsted i Bayern) er nervøs, fordi det tabte hele 10 % i forhold til 2013-valget og nu står over for valg i delstaten Bayern næste år.

I sin Pyrrhus-sejrstale måtte Merkel indrømme, at resultatet ikke var så godt, som man havde ventet, og lederen af hendes koalitionspartner, CSU-leder Horst Seehofer, kaldte resultatet en bitter skuffelse. Den ulykkelige SPD-leder, Martin Schulz, slog sig på brystet og sagde, SPD ville tage konsekvensen og, med intet andet at tilbyde, lovede, at hans parti ville tjene som et bolværk for demokrati i dette land for at stoppe AfD i at anføre oppositionen.

AfD's Alexander Gauland sagde til euforiske partimedlemmer i partiets Berlin-hovedkvarter: »Dette er en stor dag for vort partis politiske historie. Vi tager plads i Bundestag for første gang, og vi vil forandre dette land.« Han sagde, AfD ville »hjem søge« Merkel for hendes flygtningepolitik ved at forsøge at arrangere en parlamentskomite for at undersøge dens lovlighed. Alt imens AfD's stemmer gennemsnitligt lå på 11 % i Tysklands vestlige delstater, så fik de mere end 21 % i de østlige stater og tog anti-Merkel-stemmerne. De vandt flere end en million stemmer fra de traditionelle CDU/CSU-vælgere.

Alexander Rahr, direktør for Tysk-Russisk Forum, sagde til Sputnik, at han ikke ville udelukke nye parlamentariske valg i

utide og sagde, at en koalition bestående af CDU/CSU, FDP og de Grønne ikke ville være stabil, og at »det er vanskeligt at forstille sig, hvordan den vil klare sig på det føderale niveau. Jeg mener, det simpelt hen er umuligt, men der er ingen anden mulighed for at danne en duelig regering i Tyskland.«

Der Spiegel gik så vidt som til at sige, at Merkels egen politiske fremtid står på spil: »I betragtning af det svage resultat, vil dette spørgsmål komme frem hurtigere, end tidligere antaget ... Den aften, hvor Angela Merkel sikrede sin fjerde embedsperiode i kanslerkontoret, kunne også markere begyndelsen på en debat over, hvem, der en dag vil arve embedet efter hende.«

Foto: Angela Merkel taler til tilhængere i CDU's hovedkvarter efter at valgresultatet er klart.

Tidligere franske premierminister de Villepin annoncerer Marco Polo Selskab for promovering af Bælte & Vej

22. sept., 2017 – I en vigtig kronik i den engelsksprogede *People's Daily's* onlineudgave den 21. sept. annoncerer den tidligere franske premierminister Dominique de Villepin stiftelsen af det Internationale Marco Polo Selskab, hvis initiatorer er tidligere premierministre og udenrigsministre, der har forpligtet sig til at mobilisere den offentlige mening

til støtte for Bælte & Vej.

»Den nuværende diplomatiske situation i verden og uforudsigeligheden hos nogle af stormagterne, kræver en ny, multilateral dynamik«, skriver Villepin. Alt imens han udtrykker bekymring over Trump-administrationens holdning til frihandel og miljøbeskyttelse, siger han, »Det er blevet afgørende at skabe nye poler for stabilitet og fremgang, der er indbyrdes forbundet i en omfattende plan for samarbejde«.

»I denne sammenhæng tilbyder Kina en ny mulighed for at opnå denne fælles ambition gennem Bælte & Vej Initiativet. Dette lovende projekt tilstræber ikke alene at støtte infrastrukturudvikling fra Asien til Europa og Afrika, men tilsigter også en genoplivning af ånden af multilaterale partnerskaber for at tjene den kulturelle dialog og stabilitet som afgørende fælles goder« skriver han. Han gennemgår dernæst en kort beskrivelse af projektets historie, siden præsident Xi Jinpings annoncering i 2013. Han beskriver, hvordan det vil være med til at genoplive de eurasiske landes industri, øge konnektiviteten, forny en kultur for multilateralt samarbejde og sikre de nødvendige betingelser for økonomisk genrejsning og udvikling.

I løbet af de seneste par år har frugtbare udvekslinger med globale beslutningstagere forstærket det indtryk hos mig, at Bælte & Vej bør bredt og yderligere promoveres. Vi har brug for en platform til diskussion af ideer; skabe synergi og rejse international bevidsthed om initiativet. Vi har brug for at have fælles principper for en fælles skæbne og for sikring af respekt for mennesker, respekt for suverænitet og respekt for historien. Vi har brug for eksemplets dynamik, baseret på showcase-projekter, der involverer det størst mulige antal aktører; såsom stater, selskaber, borgersamfund, tænketanke og universiteter.

Det er grunden til, at vi, sammen med en gruppe af kvalificerede personer fra Europa og Asien, har skabet det

Internationale Marco Polo Selskab, som en hyldest til de mest berømte brobyggere fra middelalderen. Det Internationale Marco Polo Selskab er en kreds, der er sammensat af tidligere premierministre og udenrigsministre, der er ivrige efter at mobilisere den offentlige mening i deres hjemlande og gøre fremstød for innovative forslag. For, vi har en fælles overbevisning: enhver indsats for at gøre Bælte & Vej Initiativet til en succesfuld virkelighed og bidrage til det, præsident Xi beskrev som 'århundredets projekt', bør hilses velkommen.

<http://en.people.cn/n3/2017/0921/c90000-9272161.html>

Foto: Tidligere franske premierminister Dominique de Villepin.

Helga Zepp-LaRouche: Katastrofe i Tyskland – Ikke længere »Europas Sidste bastion for stabilitet«

25. sept. 2017 – Søndagens nationale valg i Tyskland har, som forventet, efterladt nationen i en tilstand af kaos. Begge de traditionelle, førende partier blev knust, mens det tredjestørste parti nu er det nyligt skabte Alternativ for Tyskland (AfD), et højrefløjsparti, der ikke har noget program, og som kom frem gennem at skabe anti-flygtningefrygt. Kansler Merkels CDU-CSU-koalition fik kun 33 % af stemmerne – partiets dårligste resultat siden 1949 – mens SPD, der har

været i koalition med Merkel siden 2013-valget, fik kun 20,5 % – deres dårligste resultat siden Bismarck!

Merkel må forsøge at danne en koalitionsregering. SPD havde tidligere fremført, at det ikke vil fortsætte i den nuværende koalition og vil sandsynligvis fastholde denne holdning. De partnere, Merkel sandsynligvis vil gå til, er det Fri Demokratiske Parti (FDP) og de Grønne – to partier med meget forskellige politikker i forhold til Merkel og til hinanden. Selv Merkel indrømmer, at hun sandsynligvis ikke vil danne en regering før ved årets slutning. En nyt, hurtigt valg er en mulighed, men vil sandsynligvis ikke give et andet resultat.

Alt imens AfD ikke er et fascistisk parti, så omfatter det elementer fra den ekstreme højrefløj og racister. Partiet får nu 94 pladser i Forbundsagen, der har 709 pladser.

Helga Zepp-LaRouche, der opstillede som kanslerkandidat for partiet BüSo, beskrev resultatet som katastrofalt, i betragtning af, at Tyskland var den sidste, relativt stabile regering i Europa. Hun udstedte følgende erklæring i dag, hvor hun identificerer årsagerne til krisen og de nødvendige løsninger, som BüSo vil forfølge med fornyet ihærdighed:

Efter valget i Tyskland:

Helga Zepp-LaRouche: Tyske vælgere afviser den neoliberale politik

Helga Zepp-LaRouche, kanslerkandidat for Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo), udgav en kort erklæring den 25. sept. om resultaterne af Forbundsvalget den foregående dag. Her følger en oversættelse:

Det politiske jordskred, der gjorde partiet Alternativ for Tyskland (AfD) til det tredjestørste parti i Tyskland, vinder af delstaten Sachsen og den næststørste styrke i de andre stater i den østlige del af landet, er endnu et udtryk for

afvisningen af den neoliberale politik, der førte til Brexit og Hillary Clintons nederlag. Kansler Angela Merkels kommentar om, at CDU/CSU stadig er den stærkeste gruppe i Forbundsdagen, som ingen kunne regere imod, selv om henvend en million vælgere havde vendt det ryggen, viser, at fr. Merkel er lige så uvillig som Hillary Clinton til at indrømme grundene til sit dårlige resultat.

Partierne i den Store Koalition [CDU-SPD] blev straffet for deres neoliberale politik, for Hartz 4 [arbejdsmarkedsreform], for politikken om et budget, der balancerer, og som har drevet en voksende procentdel af befolkningen ud i usikkerhed på trods af rigelige skatteindtægter. Det, der er sket, er præcis det, jeg allerede havde advaret om i Brexit, i Trumps valgsejr og i folkeafstemningen om ændring af den italienske forfatning: denne bølge vil fortsætte, indtil den neoliberale politik uretfærdigheder er blevet fjernet.

Valgkampens absurditet blev klar i den såkaldte »elefantrunde« [et talkshow med »sværvægter«-kandidaterne]. Efter medierne og de etablerede partiers kandidater havde præsenteret en valgkampagne, der var tom for nogen af de store spørgsmål, forvandlede dette talkshow efter valget til et slagsmål, hvor deltagerne endelig gav deres frustrationer frit løb. Anne Will gjorde det til et princip at udfordre Alexander Gauland [fra AfD] til at indrømme, at AfD kun er imod ting, men ikke har nogen løsninger. Det er selvfølgelig sandt, men der findes heller ingen løsninger i de to store partier eller i de tre andre partier, der nu er kommet i Forbundsdagen.

Elefanten i porcelænsbutikken i denne »elefantrunde« er det nye, overhængende finanssammenbrud, der truer med langt at overgå krakket i 2007/2008. BüSo har til hensigt at øge sine bestræbelser på at implementere, på globalt plan, et Glass/Steagall-bankopdelingssystem som den eneste måde, hvorpå et ukontrolleret kaos kan forhindres, sammen med venligtsindede kræfter i forskellige europæiske nationer og USA.

BüSo vil også optrappe sin kampagne for at få Tyskland og de andre europæiske lande til at tage imod Kinas tilbud om at samarbejde om byggeriet af den Nye Silkevej. Det er den eneste måde, hvorpå man kan udvikle Øst- og Centraleuropas og Balkanlandenes økonomier og industrialisere Mellemøsten og Afrika. At bygge den Nye Silkevej tilbyder den eneste farbare vej til at overvinde årsagerne til bølgen af flygtninge på en human måde. Dette kæmpede BüSo for under valgkampen, og vil fremover kæmpe endnu mere. Og vores politik bliver den fremherskende, på trods af censuren, fordi den er i Tysklands, og hele menneskehedens, interesse.

(originale erklæring på tysk <http://www.bueso.de/node/9315>).

Foto: Presseerklæringer og besvarelse af mediernes spørgsmål efter møde med kansler Angela Merkel, 2. maj, 2017, Sotji, Rusland.

Helga Zepp-LaRouche til Xinhua: 'Bælte & Vej Initiativ' er en opskrift for fred

Leder fra LaRouche PAC, 24. sept. 2017: Kinas officielle nyhedstjeneste Xinhuas tysksprogede tjeneste udgav det følgende interview med Helga Zepp-LaRouche den 17. september.

Berlin, 17. sept. – Kinas »Bælte & Vej Initiativ« kan fremme verdensfred og mindske geopolitisk rivalisering langs sin rute, sagde Helga Zepp-LaRouche, stifteren af den tyske tænketank, Schiller Institutet, søndag.

»Mange af nutidens verdenskriser har deres rod i manglen på økonomisk udvikling. Økonomisk udvikling er i dag et synonym for fred, og det kinesiske 'Bælte & Vej Initiativ' tilbyder dem udvikling«, sagde fr. LaRouche under et interview med *Xinhua*.

Hun bemærkede, at den kinesiske regerings initiativ overordnet set gør menneskehedens interesse som helhed til en prioritet, der kommer før nationale og regionale interesser. Hun sagde, at, hvis ledende globale kræfter som Rusland og Tyskland aktivt kan gå med i disse bestræbelser, vil det løse mange af de eksisterende problemer.

»Det er en opskrift for fred, udvikling og overvindelse af fattigdom«, sagde hun.

Ifølge statistikkerne beløber Kinas direkte investeringer i lande langs »Bælte & Vej Initiativet« til mere end \$60 mia. hen over de seneste fire år, mens kinesiske foretagender har etableret 56 zoner for økonomisk samarbejde og handelssamarbejde i flere end 20 lande, som har genereret næsten \$1,1 mia. i skatteindtægter og skabt 180.000 arbejdspladser.

Schiller Instituttet, en international »bank« for politiske og økonomiske ideer, der har hovedkvarter i Tyskland, har udgivet en rapport, der beskriver den Nye Silkevej som en landbro og forudser, at der ikke er nogen grænser for dette kinesiske initiativ og at det kunne opkoble alle fem kontinenter til hinanden og gøre det muligt for dem at samarbejde inden for et »win-win«-perspektiv, sagde fr. LaRouche.

I en diskussion om det forestående parlamentsvalg i Tyskland den 24. september sagde fr. LaRouche, at de konkurrerende partier, som Tysklands Kristelig-Demokratiske Union (CDU) under ledelse af kansler Angela Merkel, og Socialdemokraterne (SPD) under ledelse af tidligere medlem af Europaparlamentet Martin Schulz, ikke havde gjort deres standpunkt klart om

udsigten til samarbejde med Kina. Fr. LaRouche, der leder et mindre parti ved navn Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; BüSo), opfordrede det nye, tyske politiske establishment til yderligere at engagere sig i »Bælte & Vej Initiativet«.

Selv om valgresultatet »er temmelig givet, og Merkel sandsynligvis vil blive genvalgt som kansler«, foreslog fr. LaRouche, at en ny regering fokuserer mere på, hvad Kina har tilbudt, og vil tilbyde.

»De østeuropæiske lande, Balkan-landene, Italien, Spanien, Schweiz og Østrig handler allerede med mere entusiasme end den nuværende tyske regering ... folk vil indse, at samarbejde med Kina er i deres fundamentale interesse, især inden for industrien«, sagde hun.

Foto: Helga Zepp-LaRouche under den tyske valgkampagne.

Tysklands general Kujat fremfører, at samarbejde er alternativet til NATO's 'overdrevne forbehold' mod Zapad 2017-øvelserne

Wiesbaden, 24. sept., 2017 – Tidligere formand for NATO's Militærkomite, general Harald Kujat (Bundeswehr, pensioneret, 2002-05) punkterer hypen, inklusive NATO's, om den fælles

russisk-belarussiske Zapad 2017 militærøvelse, der fandt sted fra 14. – 24. sept. I et radiointerview til NDR den 23. sept., kaldte general Kujat det tal, som NATO gav om »muligvis« 70 – 100.000 tropper, for »overdrevne forbehold« imod Zapad, hvilket antyder enten, at NATO selv ikke rigtig vidste det, »hvilket ville være meget bekymrende«, eller også, at tallene, inklusive planerne om invasion, blev »dramatiseret«, hvilket han anser for at være »uansvarligt«. Det er forkert: Vi har ikke brug for, at spændingerne øges, men derimod det modsatte, fremførte han. Han motiverede en, i modsætning til de senere år, kompetent anvendelse af NATO-Rusland Akten fra 1997, som omfattede et »strategisk partnerskab« og udtalte, at der er »en række konflikter i Europas periferi«, så vel som også Nordkorea, og som »kræver« et tæt samarbejde mellem Vesten og Rusland, »og især mellem USA og Rusland«, for at forhindre en ukontrolleret eskalering. Det er forkert at ekskludere præsident Vladimir Putin, som med G8, fra diskussionerne om at finde løsninger. General Kujat kaldte NATO Harmel-rapporten fra 1967 en »døråbner«, der muliggjorde OSCE, Brandts Ostpolitik og på en vis måde, den tyske genforening.

Forespurgt om, hvem, der ville blokere for samarbejde, undgik general Kujat at nævne det indlysende, men motiverede samarbejde med Rusland for at løse Ukraine-krisen »i hjertet af Europa« ved at sætte Ukraine ind i den europæiske sikkerhedsarkitektur. Kun, hvis USA og Rusland kommer sammen, kan krisen løses, og Berlin kan bruge sine forbindelser til begge til at assistere heri. Han anbefaler en 4+2 fremgangsmåde, som med den tyske genforening, men som inkluderer både Kiev-regimet og oprørerne i det østlige Ukraine.

Foto: Pensionerede Luftwaffe-general Harald Kujat (f. 1942) var stabschef for det tyske Bundeswehr fra 2000-2002 og formand for NATO's militærkomite fra 2002-2005.

Hvad medierne ikke fortæller om Trumps tale for FN og muligheden for internationalt samarbejde. POLITISK ORIENTERING 21. september, 2017. Se også 2. del her

Med formand Tom Gillesberg.

Tom Gillesberg: »Velkommen til disse ualmindeligt dramatiske tider, hvor det internationale spændingsniveau stiger, og heldigvis er det ikke kun entydigt den forkerte vej. Jo, medierne her, 'fake news' på alle 27 kanaler har jo haft travlt med at fortælle, at, nu holdt Trump jo sin store tale i FN og snakkede om bål og brand, Nordkorea, 'raketmand', selvmordpilot, 'vi kommer og nakker dig', eller noget i den stil, og nu rabler det hele nok. Men det er kun en meget lille del af historien. Det, som man *ikke* rapporterer, er, at den samme Donald Trump i sin tale til FN faktisk havde hovedfokus et andet sted. Det, der var bemærkelsesværdigt ved Trumps tale, var det, som bl.a. Lavrov, som var den russiske repræsentant – Vladimir Putin er ikke til stede ved FN's Generalforsamling i år, og så er det udenrigsministeren, der er højeste, russiske repræsentant og ham, der render rundt og møder præsidenter og alt mulig andet – og det, han sagde om

Trump's tale, det var, at den var bemærkelsesværdig. Den var tydeligvis ikke kun for internationalt brug, men også for den hjemlige publik. Lavrov sagde, at han særlig godt kunne lide, at Trump sagde, at USA ikke ønskede at påtvinge andre sin livsstil. 'Det er en velkommen udtalelse, som vi ikke har hørt fra en amerikansk leder i lang tid', sagde Lavrov. Også Trumps udtalelse om, at 'stærke, suveræne nationer lader ikke bare forskellige lande med forskellige værdier eksistere samtidigt, men også samarbejde side om side på basis af gensidig respekt'. Det, han yderligere sagde, som også er lidt i den dur, så at sige, det er, at Trump sagde, 'Vi må samarbejde om en fælles sag, som alle har interesse i. En fremtid med værdighed og fred for menneskene på denne vidunderlige Jord. Som præsident for USA sætter jeg Amerika først, ligesom I som ledere af jeres lande, altid sætter, og altid bør sætte, jeres lande først. Nationalstaten forbliver det bedste middel til at opløfte menneskets omstændigheder.'

Det egentlige fokus i talen, det nye i talen, det var, at han sagde, at det er nationalstaten og samarbejde nationalstaterne imellem, der er kernen til, at menneskeheden får en god fremtid. ...«

Hør hele Tom Gillesbergs analyse:

2. del:

Zepp-LaRouche: Går vi ned sammen med

det transatlantiske finanssystem, eller går vi frem sammen med den Nye Silkevej? Dét er spørgsmålet

Leder fra LaRouche PAC, 19. sept., 2017 – Det følgende er et let redigeret udskrift af Helga Zepp-LaRouches bemærkninger under en diskussion med europæiske kolleger den 19. sept.:

Verden er i meget hastig forandring, og jeg ville sige, at hovedkampen bliver: Vil det finansielle sammenbrud bringe det transatlantiske system ned først, og skabe kaos og uorden, eller vil vi være i stand til at skabe orden i det – med USA og Europas nationer, der går sammen med den Nye Silkevej i et fuldstændig nyt, økonomisk system? Det lyder måske vanskeligt for mange mennesker, men det er faktisk absolut inden for rækkevidde.

Først og fremmest, så er finanskrisen verserende og uafklaret. Der var advarslerne fra BIS, den Internationale Betalingsbank, fra Adam Smith Institute, fra Giulio Tremonti, *Die Welt*, *Der Spiegel* osv. De advarer alle om, at den kommende finanskriser er en »ulykke, der blot venter på at ske«. Det tiltager virkeligt i styrke; det står bare ikke klart, *hvornår*: Bliver det ved udgangen af det indeværende kvartal, dvs. ved slutningen af finansåret? Vil det blive udløst af en anden faktor?

Men hovedsagen er, at finanselitens manglende vilje, eller uvillighed, deres totale uvillighed til at gøre noget ved årsagerne til 2008-krisen, nu hævner sig. Det står langt værre til med alle parametre end i 2008. Hvis de sætter

rentesatserne op blot en lille smule, vil »zombie-bankerne«, »zombie-firmaerne« brase sammen med et brag. Og dette er virkeligheden.

De nuværende politikere, der tilslører dette, er enormt ansvarlige, kriminelt ansvarlige, fordi de udsætter den almindelige befolkning for enorme trængsler, hvis dette skulle ske. Det sker allerede i form af, at de rige bliver rigere, og de fattige bliver fattigere. Og især i Tyskland, hvor vi i øjeblikket har denne såkaldte »valgkampagne«, er mediernes medskyldighed med at holde alle relevante spørgsmål ude af debatten, det er – Goebbels ville skamme sig over at være en sådan amatør og 'nobody', i sammenligning med, hvad disse massemedier gør i øjeblikket mht. at holde virkeligheden ude af dette: Både mht. faren for det nuværende system, men selvfølgelig også mht. potentialet i det nye system, den Nye Silkevej. Og hvis folk ikke har noget kendskab til det, har de så noget andet valg end at være pessimistiske?

Og det er i sig selv en forbrydelse. Hvis man berøver mennesker de muligheder, der er til rådighed, tvinger man dem til at være kulturelt pessimistiske, og så får man selvfølgelig fænomener som AfD (det højreorienterede parti, »Alternativ for Tyskland«); man får journalister som Jacob Augstein, der sagde, Merkel er AfD's moder, men dernæst konkluderer, at man da ikke kan gøre noget, så lad være med at stemme, for det giver ingen mening.

Disse mennesker er virkelig meget onde.

På den anden side har vi den Nye Silkevejsdynamik, som ikke kan standses, med mindre vi får Tredje Verdenskrig; men det skrider fremad. Jeg mener, at ét af de mest håbefulde tegn er det, den tidligere franske premierminister Jean-Pierre Raffarin sagde på den særlige konference mellem Boao Forum for Asien og nogle franske institutioner i Frankrig. Han sagde, at europæerne ikke bør spille mere tid og se at komme om bord på den Nye Silkevej. De europæiske økonomier har presserende brug

for økonomisk genrejsning, og derfor bør de omgående gå i samarbejde med den Nye Silkevej.

Dette er altså hoveddynamikken. Alt andet er en tilsløring og en afledning. Og hovedspørgsmålet for de europæiske nationer og for USA er: Går vi ned sammen med det transatlantiske finansielle ågersystem, der fører til Tredje Verdenskrig? Eller gå vi sammen med det nye system, som repræsenterer det Nye Paradigme for civilisationen?

Dette er altså den sammenhæng, i hvilken alt andet sker, inklusive sådanne virkelig dramatiske begivenheder som FN's Generalforsamling, der finder sted netop nu.

Foto: Deltagere i BRIKS-topmødet, Xiamen, Kina. 4. September, 2017. (en.kremlin.ru)

Foreign Policy angriber Lyndon LaRouche over den Nye Silkevej

18. sept., 2017 – Blot få dage efter, at et fremtrædende interview med spidskandidat til forbundsdaysvalget i Tyskland, Helga Zepp-LaRouche, hastigt »forsvandt« fra den tyske publikation *Junge Welt*, har det neokonservative magasin *Foreign Policy*, med hjemsted i USA, luftet sin galde mod Lyndon LaRouche for den blotte eksistens af Helga LaRouches kampagne. *Foreign Policy's* titel – »Lyndon LaRouche kører et pro-Kina-parti i Tyskland« – gør det klart, at spørgsmålet drejer sig om Kinas Bælte & Vej Initiativ, eller den »Nye Silkevej«, som Helga LaRouche prominent repræsenterer både i Kina og Europa.

Artiklen, der fremkommer umiddelbart før valget til forbundsdagen, viser ingen tegn på at have tjekket kendsgerningerne: Lyndon LaRouche er ikke millionær; Helga Zepp-LaRouche er ikke »russisk-tysker«; LaRouche publicerer ikke på websider kun på russisk og tysk; osv. »Tyskland må tilslutte sig den Nye Silkevej« er næppe en »bizar valgplakat« for nogen oplyst tysker. »Et eftersyn af global bankvirksomhed for at stoppe finanssystemets sammenbrud« er ikke en »vag idé«: det er en tilbagevenden til Glass/Steagall-loven.

Men dette er grundlæggende set et angreb fra geopolitikerens side på det nye, internationale paradigme, der afviser britisk geopolitik til fordel for samarbejde i nationernes gensidige interesse. Den succesfulde fremvækst af dette nye paradigme definerer Lyndon og Helga LaRouches arbejde gennem 40 år, og de repræsenterer det internationalt.

Foreign Policy's 'Rusland som lokkemad' à la McCarthy-perioden er tydelig og anklager LaRouche-parret for at »fremme Ruslands og Kinas interesser i Vesten«. Endnu tydeligere er frygten for LaRouche-parrets lederskab mht. selve den Nye Silkevejspolitik. »Spørgsmålet er, om LaRouche-bevægelsens virkelige publikum ikke er i Tyskland, men snarere i Kina, hvor der er voksende beviser for, at bevægelsen har indflydelsesrige tilhængere.« Surmulende bemærker *Foreign Policy*, hvor tit Helga Zepp-LaRouche nævnes som ekspert i den kinesiske presse; og den udstrakte profil af Helga LaRouche i *China Daily* i august fordømmes som en »forherligende smiger«.

Forfatteren af dette angreb, Bethany Allen-Ebrahemia, kommer fra East-West Institute i Hawaii, og den afskyelige foragt, hun føler for kinesisk intelligentsia og lederskab, er karakteristisk for neokonservative geopolitikere. De siger noget andet end virkeligheden, som er den reelle frygt for den Nye Silkevejspolitik og for LaRouche-parret som dens ledere.

Foreign Policy bliver én iagttager med hjemsted i USA, der nervøst tæller BüSo-listens stemmer ved forbundsdagsvalget.

Valg i Tyskland: Tysklands fremtid er den Nye Silkevej. Uddrag af BüSo's valgprogram

Kære Vælger,

Mener du, at ideer er vigtige? Så er BüSo det rigtige parti for dig! For BüSo adskiller sig frem for alt fra andre partier derved, at vi forandrer verdenshistorien ved hjælp af ideer og ikke, gennem 'de små skridts politik', pragmatisk forsøger at opretholde en verdensorden, der muliggør en udvidelse af privilegier for en lille elite og til gengæld berøver flertallet af menneskeheden et fremtidsperspektiv. Det program, som vi i 1991 foreslog som respons på Sovjetunionens opløsning, nemlig den økonomiske integration af Eurasien gennem den Eurasiske Landbro – en Ny Silkevej – som kernen i en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, er nu i færd med at blive virkeliggjort af Kina og yderligere 110 nationer, altså flertallet af menneskeheden. Det, vi dengang udviklede som et udkast til en fredsorden for det 21. århundrede, og som vi i de 26. år, der er gået siden da, har præsenteret på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden, er nu, i de seneste fire år, siden den kinesiske præsident Xi Jinping i september 2013 satte den Nye Silkevej på dagsordenen, med en fantastisk dynamik vokset til at blive en helt ny model for verdensøkonomien.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp LaRouche opfordrer tyskerne: Smid ikke jeres stemme ud på partier, der ikke har menneskehedens interesse på sinde

✘ 16. sept., 2017 – Selv om der finder tektoniske forandringer sted i verden i dag, ville man aldrig gætte det ud fra de temaer, som de store partier i Tyskland rejser i opløbet til forbundsdagsvalget den 24. sept. En slående undtagelse til denne fornægtelse af virkeligheden er Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritets (BüSo) kampagne, med Helga Zepp-LaRouche som formand, under sloganet, »Tyskland må tilslutte sig den Nye Silkevej«. Valget finder sted søndag, den 24. sept.

I en appel til vælgerne, udstedt den 15. sept., identificerer Zepp-LaRouche klart mulighederne. De kan »smide deres stemmer ud« ved at vælge et parti, der har støttet den nuværende verdensorden med sine interventionskrige – og den flygtningekrise, disse krige har skabt – og det voksende svælg mellem rig og fattig, skriver hun, og som ikke er lykkedes med at rette op på de fejltagelser, der førte til finanskrisen i 2008, og som har ført til et endnu mere dramatisk finanssammenbrud i dag.

Men, advarer Zepp-LaRouche, de vil også spille deres stemmer, hvis de vælger et parti, der kritiserer de etablerede partier,

men ikke tilbyder en løsning.

Alternativt »kan De vælge et parti, der ikke alene har en vision for en bedre fremtid for menneskeheden, men også har organiseret kræfter i hele verden og etableret relationer, der kan få denne vision til at blive til virkelighed – Borgerretsbevægelsen Solidaritet (BüSo)«.

I sin appel henviser Zepp-LaRouche til BüSos årtier lange kamp for en retfærdig, økonomisk verdensorden, som senere blev sat på verdensdagsordenen af Kinas Nye Silkevej, eller Bælte & Vej Initiativet.

»BüSo er forpligtet over for at bringe Tyskland fuldt og helt ind i et samarbejde med dette initiativ, og til, sammen med Kina, Rusland og andre lande, at udvikle økonomisk de lande, der er blevet ødelagt af de nytteløse krige i Mellemøsten og Afrika.«

Samarbejdet i den Nye Silkevej ville ikke alene være med til at løse flygtningekrisen, fortsætter Helga Zepp-LaRouche, men er også i den tyske Mittelstands interesse, eftersom det ville skabe mange produktive jobs og mindske arbejdsløshed, især for unge mennesker.

Desuden er *»en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden den eneste måde at sikre varig verdensfred«* i en tidsalder med atomar krigsførelse.

Helga talte polemisk til vælgerne og sagde, at, hvis de hidtil kun har hørt misinformation eller bagvaskelse om BüSo, skyldes det, at det transatlantiske establishment er *»stiv af skræk over, at perspektivet om den Nye Silkevej er meget mere attraktivt end status quo«*.

Måden, hvorpå mainstreammedierne har behandlet BüSo i denne kampagne – og derudover enhver, der udfordrer EU-bureaukratiet eller Wall Streets og City of Londons interesser – rejser mange tvivl, bemærker Zepp-LaRouche, om, hvor meget

pressefrihed, demokrati og menneskerettigheder, der egentlig »er tilladt i vores land«.

Efter en gennemgang af hovedpunkterne i BüSos program, konkluderer Helga Zepp-LaRouche:

»Jeres stemme tæller. Smid den ikke ud, men investér den i fremtiden. Stem på BüSo.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche taler til en vælgermødeforsamling. I baggrunden BüSos valgplakat, med det eurasiske udsnit af Verdenslandbroen og maglevtog, og BüSos valgslogan, »Tysklands fremtid er den Nye Silkevej«.

Hvad er det, der er så skræmmende ved en idé?

Leder fra LaRouche PAC, 13. sept., 2017 – »Vi ønsker et nyt paradigme i politik – bort fra geopolitik og frem til menneskehedens fælles mål«, erklærede Helga Zepp-LaRouche i et interview, der blev udgivet i den tyske avis, Junge Welt, den 13. sept., som vi rapporterede i går. »Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter Xi Jinpings initiativ for at skabe en Nye Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.«

Zepp-LaRouche tilføjede, at »visionen om den Nye Silkevej var vores idé«, og dens fulde gennemførelse vil gøre en ende på »konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik i forbindelse med udstedelse af kredit, som fulgte efter kolonialismen. Udelukkende kun udvikling af infrastruktur

skaber forudsætningerne for reel udvikling af hele det afrikanske kontinent», og verden.

Men, få timer efter Zepp-LaRouches interview, trak *Junge Welt* artiklen tilbage – og fjernede alle spor af den fra deres website!

Hvad er det, der er så skræmmende ved en idé, kunne man spørge, at det forårsager en så ynkelig, klodset demonstration af censur?

Begynd med den kendsgerning, at hele det transatlantiske finanssystem hænger i den tyndeste tråd og kunne styrte ud i kaos, hvad øjeblik, det skal være. Ja, selv Storbritanniens ekstremt liberale Adam Smith Institute måtte, i en rapport, der blev udgivet i dag, indrømme, at det globale finanssystem er »en ulykke, der bare venter på at ske«, og at de såkaldte »stresstests« af bankerne er et svindelnummer, der tilslører den kendsgerning, at bankerne i dag er langt mere gearet, end de var for et årti siden, umiddelbart før nedsmeltningen i 2007-08.

Det britiske Imperium ønsker afgjort ikke ideen om den Nye Silkevej på bordet som et alternativ, med dets eget finanssystem, der er ved at gå ned med et brag.

Hvis man er London, må man afgjort være bekymret over, hvad præsident Trump kunne finde på at gøre under sin forestående rejse til Asien i november, hvor han efter planen skal mødes med Kinas præsident Xi Jinping og vil komme i personlig kontakt med andre verdensledere – inklusive Ruslands Vladimir Putin – ved USA-ASEAN og APEC-topmøderne. Alle Londons bestræbelser på at »rulle Trump i tjære og fjer« er hidtil mislykkedes: som Politico bemærkede i en artikel med overskriften, »Teflon Donald Trump«, »Demokrater har angrebet præsidenten forfra og bagfra, men opinionsundersøgelser og fokusgrupper viser, at intet af det virker.« Det ser ud, som om almindelige amerikanere ikke er så dumme, som briterne

kunne tænke sig, og stadig ønsker faglært beskæftigelse, seriøs investering i infrastruktur og samarbejde med andre nationer for at opnå disse resultater – politikker, som Trump lovede vælgerne, men endnu mangler at handle på.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede under diskussioner i dag med kolleger, så er det, som briterne, Wall Street og den Europæiske Union tilbyder folk på begge sider Atlanten, blot at holde sig til finanssystemets eksisterende regler og standarder, men det »er alt sammen bygget på sand«. Det handler ikke om andet end at holde den spekulative boble gående, intakt, og sikre, at der ikke er noget samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ. Men for hver dag, der går, bliver denne Nye Silkevej og dens win-win-fremgangsmåde over for globale relationer, og udsigten til reel investering i store infrastrukturprojekter, mere og mere attraktiv.

Og dét er en idé, som briterne frygter – og med god grund. Som Lyndon LaRouche sagde i en berømt tale i São Paulo, Brasilien, i 2002: »Hvorfor kan vi ikke ændre reglerne? Er vi da ikke mennesker? ... Er mand og kvinde ikke ligeligt skabt i Universets Skabers billede, og begavet med disse evner? Har vi ikke, frem for alt andet på denne planet, myndighed til at ændre reglerne? Vi har evnen. Det er det, suveræniteten vil sige. Suveræniteten vil sige evnen til at skabe de regler, ved hvilke vi kan overleve.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche optrådte på et engelsksproget, kinesisk Tv-show, under sit besøg til Kina i foråret 2017, hvor hun deltog i »Bælte & Vej Forum«.

BüSo-valgkampagne i Tyskland: Helga Zepp-LaRouche interviewes af 'Junge Welt': »Den Nye Silkevej var vores idé«

12. sept., 2017 – Med denne provokerende titel midt i den aktuelle debat om Kinas Nye Silkevej i den tyske valgkampagne, udgiver avisen *Junge Welt* i sin udgave af 13. sept. et interview med BüSo-lederen Helga Zepp-LaRouche (der opstiller til kanslerposten i Berlin-kredsen).

»Bürgerrechtsbewegung Solidarität definerer sin rolle anderledes end andre små partier«, lyder avisens headline-kicker.

På spørgsmålet om, hvad BüSo står for, svarer Zepp-LaRouche:

»Vi ønsker et nyt paradigme i politik – væk fra geopolitik, og frem til menneskehedens fælles mål. Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter præsident Xi Jinpings initiativ for skabelse af en Ny Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.«

»Men 'atlanticister' ville opponere, at dette lyder som en Eurasisk Union!«, indskyder interviewer, idet han her citerer denne, den mest kontroversielle »russiske« idé.

»Det går langt ud over dette«, svarer hun. »Denne nye model for økonomisk samarbejde er blevet vedtaget i Latinamerika, og frem for alt, i Afrika. Det sprænger selvsagt grænserne for en Eurasisk Union. I denne udvikling af Afrika ser vi en

enestående chance for at løse flygtningekrisen på et humant grundlag: Vi besejrer langt om længe konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik, der er vedhæftet tildeling af kredit, og som fulgte efter kolonialismen. Udelukkende kun udvikling af infrastruktur vil skabe forudsætningerne for en reel udvikling af hele kontinentet.»

Efter flere spørgsmål med relation til den tyske debat i valgkampen – flygtningekrisen, spørgsmål om skatter og beskæftigelsessituationen, samt uddannelse – stiller *Junge Welt* spørgsmålet, »Hvor realistisk mener du, det er, at dine ideer vil blive vedtaget?«

»Visionen om den Nye Silkevej var vores idé, en plan for en fredelig verden i det 21. århundrede. Vi har arbejdet på det i 26 år, og den kinesiske regering anerkender fuldt ud vores andel i dette perspektiv. Vi fremstilles på en meget mere fair måde i pressen dér, end i mainstreampressen her. Vi er således et parti, der opererer på et fuldstændig andet plan end andre såkaldte 'små partier'. Og jeg håber, at dette også vil give sig udslag i stemmer.»

»Er du opdraget som socialist?«, forsøger interviewereren.

»Jeg er opdraget som humanist, som en verdensborger«, konkluderer Helga Zepp-LaRouche.

(Redaktionens bemærkning: Jeg har ikke kunnet se ovenstående artikel udgivet i Junge Welts online-udgave af 13. sept. Søg de følgende dage: <https://www.jungewelt.de/aktuell/>)

15/9:

Ovenstående interview, vi har rapporteret om, blev alligevel ikke fjernet fra 'Junge Welts' trykte udgave, se pdf. Den er dog fortsat ikke opslået på deres online-udgave. (Red.)

Download (PDF, Unknown)

Foto: Helga Zepp-LaRouche i *BüSo's valgspot*. Se den her (dansk tekst).

**Hvem forsøger at ødelægge
præsidentskabet
og starte en verdenskrig med
Rusland?**

**– Det 'russiske hack' var et
inside-job.**

**Executive Intelligence Review
Konference,**

9. sept., 2017

Will Wertz: For mange år siden, faktisk for 2.500 år siden, skrev Platon to dialoger, blandt andre; Timaios og Kritias. Det, han diskuterede i begge disse dialoger, er en oversvømmelse, der udslettede en hel civilisation. I Timaios beretter Platon, at en præst sagde til Solon,

»I hellenere er ikke andet end børn. Der er ikke én eneste gammel mand iblandt jer. Der har været, og vil igen komme, mange ødelæggelser af menneskeheden, der fremkommer af mange årsager. De største er blevet frembragt gennem ild og vand.«

Han påpeger, at grunden til, at disse civilisationer ikke kunne håndtere sådanne naturkatastrofer, er, at

»Gudernes overbærenhed begyndte at svækkes, og de begyndte at opføre sig upassende. De blev inficeret af ondt begær og magtens arrogance«.

Vi har nu heldigvis i USA nogle 'gamle mænd' – i særdeleshed Lyndon LaRouche; som faktisk er yngre end de fleste mennesker mht. til hans intellekt.

Jeg vil fremlægge præcis, hvad det er, Lyndon LaRouche har kæmpet for, i en kort gennemgang, for jeg har ikke tid nok til at gå i dybden. Men Lyndon LaRouche har, som Dennis antydede, kæmpet imod Det britiske Imperium, en kamp, der mindst går tilbage til hans tid i Anden Verdenskrig på det indiske subkontinent i Burma – som det hed dengang – og Indien. Han så på første hånd briternes folkemordspolitik mod den indiske befolkning. På dette tidspunkt udviklede han et livslangt forpligtende engagement for at besejre Det britiske Imperium, og til at gøre det, Franklin Roosevelt under krigen sagde til Winston Churchill, at han var forpligtet over for at gøre. Roosevelt sagde, vi udkæmper ikke Anden Verdenskrig for at bevare Det britiske Imperium. Efter Anden Verdenskrig vil vi bruge det Amerikanske Systems metoder for økonomisk udvikling til at udvikle resten af verden. Desværre blev denne Roosevelts mission saboteret efter hans død af Winston Churchill og af Harry S. Truman; sidstnævnte var en meget smålig mand. Man fik den første mobilisering mod Rusland, og mere specifikt mod den alliance, som Roosevelt var forpligtet overfor; og som var en alliance mellem USA, Rusland, Kina og andre nationer for at udvikle planeten ved hjælp af det Amerikanske Systems metoder.

Download (PDF, Unknown)

Se *hele* *konferencevideoen*
her: <https://www.youtube.com/watch?v=hzJC11xnvvU>

Foto: Den britiske geopolitiker, Harold Mackinders kort. Den grundlæggende idé er, at man ser på Europa, Afrika og Asien, og det er verdens-øen. Den britiske politik var at omringe det, de kaldte omdrejnings-området eller hjertelandet, som er Rusland, med en intern halvmåne. Mackinders grundtema var, at »den, der hersker over Østeuropa, kontrollerer hjertelandet. Den, der hersker over hjertelandet, kontrollerer verdens-øen. Den, der hersker over verdens-øen, kontrollerer verden«. Grundelementet i Det britiske Imperiums geopolitik, og i deres to 'Verdenskrige'.

New York Times: Kinas Silkevej ved at overtage og ødelægge Europa!

11. sept., 2017 – New York 'Slimes' havde den 9. sept. en lang polemik imod Kinas Bælte & Vej, der er ved at rykke ind i Serbien, med titlen, »Med Kina, der rykker ind, høster Serbien fordele, med vedhæftede betingelser«. Selvom artiklen fokuserer på Serbien, er den mere generelt rettet mod at provokere hele Europa imod Kina.

Hvad er så disse angivelige betingelser, der er vedhæftet?

»Serbien må acceptere Beijings model for statsstyret udvikling«, skriver *Times'* Barbara Surk og tilføjer, »Serbien vil sandsynligvis også blive belastet med enorm gæld. De fleste investeringer udgøres af lån fra kinesiske banker, typisk med en løbetid over 20 til 30 år med en rentesats på 2 til 2,5 %. Foreløbig har Kina lånt Serbien omkring 5,5 mia. til byggeri af broer, hovedveje og jernbaner«.

Kinesisk imperialism, selvsagt. Misdæderen er den Nye Silkevej: »Ved navn den Nye Silkevej skal ruten løbe fra Kina til Tyskland, via den græske havn Piræus, og hen over Balkanlandene«, skriver Surk. Xis angivelige plan skulle være at bryde Europa op og holde Serbien og andre ude af EU: »Hr. Xis beslutning om at forfægte sin signaturpolitik i Serbien, et af de fattigste lande i Europa, var et snu træk, der satte initiativet på kollisionskurs med EU's projekter i området. Hans strategi udnyttede ligeledes EU's vanskelige relationer med de vestlige Balkanlande, der søger optagelse i unionen, og signalerede, at, i takt med, at USA trak sig tilbage fra verdensscenen, var det Kinas mål at udvide sin indflydelse direkte ind i Europas hjerte.«

Hun indrømmer, at Kinas opkøb af landets eneste stålværk reddede 5.200 jobs; at Kina planlægger at bygge en højhastighedsjernbane mellem Beograd og Budapest, og mere endnu. *The Times* himler op om, at dette er i færd med at ødelægge Europas planer om store infrastrukturplaner på Balkan, en plan, der blev udgivet i 2014 »for at forbinde gamle fjender, som Serbien og Albanien, med nye hovedveje og jernbaner for at forøge transporten og strømmen af varer. Initiativet, kendt som Berlin-processen og forfægtet af den tyske kansler, Angela Merkel, er en del af en mere generel integrationsplan for Balkanlandene«. Dette er imidlertid aldrig sket, hvilket *Times* meget belejligt undlader at nævne.

En anden »frygt«, skriver Surk, er, at »Kinas ambitioner vil bevare de autoritære ledere af lande som Serbien ved magten og efterlade nationerne i dyb gæld og hængende på projekter, der er befængt med miljømæssige mangler«. Alle disse investeringer, siger hun, »rejser frygten for, at Beijings generøsitet i balkanlandene ikke kun handler om forretninger, men også om geopolitik«, på en sådan måde, at »de nye normer i Bælte & Vej Initiativet, sammen med Balkanlandenes gamle regeringsværdier, vil udfordre normerne i den Europæiske Union.

Det må man sandelig håbe.

Europa, Bælte & Vej: Thessaloniki Internationale Messe åbner med Kina som æresgæst

11. sept., 2017 – Thessaloniki Internationale Messe åbnede i weekenden 9. – 10. sept. med Kina som årets æresland. Den græske premierminister Alexis Tsipras, der talte ved åbningen af Kinas pavillon den 9. sept., hyldede det kinesisk-græske samarbejde og udtrykte sin tillid til de bilaterale bånd, der intensiveres, rapporterede *Kathimerini* og Nyhedsagenturet for Athen og Makedonien.

Tsipras sagde, at Kina som æreslandet var »en milepæl i de bilaterale relationer, der er blevet styrket i de senere år og har store fremtidsudsigter«. Han roste Kinas Bælte & Vej Initiativ, gentog Grækenlands stærke støtte og understregede den nøglerolle, de kinesiske investeringer spiller for Grækenlands bestræbelser for at overvinde statsgældskrisen og genoprette økonomisk vækst.

»Den kinesiske regerings strategiske initiativ for at investere mere end \$1 billion på globalt plan med den 'Nye Silkevej' sker på et tidspunkt, hvor Grækenland befinder sig i en fase, hvor det skal rejse sig fra den økonomiske krise på et tidspunkt, hvor landet må benytte sin vigtigste, relative fordel, som er, at vort land er det sted, hvor tre kontinenter mødes og bliver et globalt omdrejningspunkt for transport, handel og energi«, sagde den græske premierminister i sin

åbningstale.

»COSCO's store investering i havnen i Piræus fulgtes op af udtryk for betydelig interesse i en række investeringer på et tidspunkt, hvor den græske økonomi er ivrig efter investeringer. De kinesiske selskabers tilstedeværelse er i særdeleshed vigtig og hilses velkommen«, sagde han.

»Vi vil gå hurtigt frem og, via samarbejdet med kinesiske foretagender og kinesiske investeringer her, transformere Grækenland til at blive et internationalt omdrejningspunkt for transport, handel og energi«, sagde Tsipras.

Den kinesiske ambassadør til Grækenland, Zou Xiaoli, sagde i sin tale, at dette var første gang efter 19 år, at Kina var æreslandet ved Messen i Thessaloniki.

»Dette er et klart tegn på de fremskridt, vi har opnået mht. gensidig forståelse og tillid mellem de to lande og folkeslag, og på de fælles bestræbelser på at adressere udfordringer, til alles fordel«, sagde ambassadøren. »Det vil ligeledes udvide udsigterne til udvikling og styrke økonomisk fremskridt i hele Balkanområdet og det sydøstlige Middelhavsområde.«

Zou kaldte Tsipras' nylige besøg i Beijing for en »milepæl« for de to lande, som gjorde det muligt at skabe en gensidigt fordelagtig relation.

Thessaloniki Internationale Messe er den største handelsmesse i Balkanområdet. Det tiltrækker besøgende fra 17 lande og omfatter 1.500 udstillere. Kina har det største udstillingsområde på messen og dækker 6.000 m². Blandt de kinesiske selskaber, der deltager, er China Cosco Shipping Corp., China Development Bank, Shehua Group Ltd., Huawei Technologies Co. Ltd., Zhingxing Telecommunication Equipment Corp., State Grid Corporation of China og Air China; alle er blandt Kinas største.

Foto: Den 82. Thessaloniki Internationale Messe åbnede lørdag,

9. sept. med Kina som æreslandet. Premierminister Alexis Tsipras (midten) ses her klippe båndet ved indvielsen af den kinesiske begivenhed.

Tysk økonom: ECB's politik har bygget en boble over Tyskland

7. sept., 2017 – Gunther Schnabl, en økonomiprofessor ved Leipzig Universitet, har givet et langt interview til *Deutsche Wirtschafts Nachrichten (DWN)*, hvor han siger, at den politik, som føres af den Europæiske Centralbank, svækker Tyskland, så Tyskland til slut ikke vil kunne hjælpe andre lande i Europa. Tyskerne er stadig relativt rige, siger han, fordi ECB har bygget en finansboble, og tyske indtægter opretholdes af boblen. Men, når aktieboblen og ejendomsboblen brister, bliver det hårdt.

»Europæisk velfærd er baseret på en høj industriproduktivitet. Efter Anden Verdenskrig var den stejle stigning i produktivitet grundlaget for de stigende lønninger og udvidelsen af de sociale systemer. Fagforeninger tog sig af at honorere produktionsstigninger med korresponderende lønstigninger for alle. Eftersom [gennem 'billige' penge] selskaber [nu] har mistet incitamenterne til øget produktivitet, kan lønniveauer og sociale ydelser ikke opretholdes for alle.«

ECB-politikken fører til øgede sociale ubalancer i forskellige lande, sagde Schnabl. »På den ene side trykkede politikken med de ekstremt billige penge, som jeg netop beskrev det, lønniveauet for store udsnit af befolkningen, ned. På den

anden side promoverer det spekulative faser på finansmarkederne, som vil gøre nogle få meget rige – investeringsbankierer og direktører for hedgefonde. Når boblerne brister, vil centralbankerne stille endnu mere billige penge til rådighed for at sikre, at det rige befolkningsudsnit ikke lider tab, og nye spekulative bølger skabes. Med en sådan pengepolitik er det ingen overraskelse, at ubalancer inden for lønninger og rigdom vokser globalt.«

Selv om BNP »i Tyskland er så højt som nogensinde, så er fordelingen af omkostningerne til bailout – redninger – af bankerotte banker og stater meget uretfærdig. Lønninger, jobsikkerhed og pensioner er stadig høje for de ældre, der også er rigere stillet. Men lønninger og sociale ydelser for unge mennesker falder mere og mere, eftersom billige penge tvinger ejendomspriserne og aktiepriserne mere og mere i vejret, og det ikke længere er muligt for de unge at akkumulere rigdom gennem den sociale stige.«

Ikke desto mindre, siger han, »så har den gode økonomiske situation i Tyskland også en positiv virkning på andre lande. Men dette fungerer kun, indtil boblen brister.«

Schnabl, der er en von Hayek-akademiker, har imidlertid ingen løsning ud over det frie marked.

Interviewet kommer i sammenhæng med en voksende anti-ECB-stemning i Tyskland, på tærsklen til ECB's bestyrelsesmøde i dag, som igen udsatte beslutninger om gradvis aftrapning til næste måneds møde. Rygter, som blev opfanget af *Il Sole 24 Ore*, siger imidlertid, at ECB-præsident Mario Draghi har indgået en aftale med sin efterfølger, Bundesbank-præsident Jens Weidmann, om at bevare nulrenter i hele 2018. Bankaktier i Europa faldt efter ECB-pressekonferencen, i forventning om en fortsat nedgang i bankernes profiler.

Læs hele
interviewet: <https://deutsche-wirtschafts-nachrichten.de/2017/>

09/06/ezb-politik-schwaecht-deutschland-die-goldene-gans-wird-gerade-geschlachtet/

Foto: Den tyske økonomiprofessor Gunther Schnabl.

Frankrig: Et Hartz IV-slavearbejdsprogram for den franske befolkning

Paris, 7. sept., 2017 (Nouvelle Solidarité) – På trods af den kendsgerning, at den ene rapport efter den anden afslører, at den tyske arbejdsstyrke er blevet fuldstændig forarmet af Hartz IV-»fleksibilitetsprogrammet« for arbejdsmarkedet i Tyskland, afslørede den franske præsident Emmanuel Macrons arbejdsminister, Muriel Penicaud, den 31. aug. omsider for offentligheden de »dekreter«, de har vedtaget for at »befri« den franske økonomi og gøre den mere »erhvervskompatibel«, dekreter, der vil føre Frankrig samme vej som Tyskland. Ved at vælge denne fremgangsmåde med »dekreter« har regeringen fuldstændig undgået debat i Nationalforsamlingen.

I en pressemeddelelse karakteriserer tidligere franske præsidentkandidat Jacques Cheminade dekreterne som »Business France-dekreter«, fordi Muriel Penicaud er tidligere chef for en institution ved navn Business France, der udførte marketing af Frankrig som en god forretningsmodel over for verdens investorer, i modsætning til den økonomi efter Colberts model, landet engang var.

Disse dekreter, siger Cheminade, er ensbetydende med at afmontere det Nationale Modstandsråds sociale program, som blev udarbejdet af den Fransk Modstand under krigen,

inspireret af Roosevelts New Deal, som forbedrede levevilkårene for den franske arbejdsstyrke på en stor og langvarig måde. Grundpillerne i dette program var: et anstændigt hjem, et job, et offentligt sundhedssystem og pension for alle. Disse grundlæggende rettigheder er garanteret for alle i fortalet til 1946-forfatningen, som senere blev integreret i de Gaulles forfatning for den Femte Republik.

Denne reform, uden at gå ind i de juridiske detaljer, repræsenterer et reelt brud med den permanente jobkontrakt (CDI), som frem til i dag er blevet vel beskyttet af arbejdsloven. Disse dekreter har nu muliggjort »projektkontrakter«, dvs., kontrakter, der kun gælder i projektets løbetid. Tidligere blev de kun tolereret inden for byggeindustrien; nu bliver de udvidet til andre områder, især til den digitale økonomi. Samtidig er de kompensationer fra arbejdsdomstole (Prudhommes) til arbejdere, hvis permanente kontrakter blev ulovligt brudt, og som hidtil har været høje, nu blevet skåret ned. Sluttelig, for at bryde arbejdsloven, der regulerede alle arbejdsspørgsmål nationalt, og fagforeningerne, har Macron promoveret beslutninger taget på industrielt brancheniveau, eller gennem simple selskabsafstemninger (en venden op og ned på normhierarkiet). Således kunne bonusser, der ofte er en vigtig del af den generelle løn, blive besluttet på det enkelte selskabsniveau gennem afstemning. Alt imens fagforeningerne ønskede at gøre det ulovligt for internationale selskaber, der opererer i Frankrig og overordnet tjener profit, at beslutte at dumpe et fransk datterselskab, eller en del af selskabet, så fastslår disse dekreter, at selskaber, der overordnet set er sunde, har ret til at afskedige arbejdere, hvis en del af et selskab ikke er konkurrencedygtigt.

Bemærk, at den samme Emmanuel Macron, der havde den frækhed at klage over manglen på »heroisme« i den nuværende politik i et interview den 30. aug. til *Le Point*, og som hævder, han vil

inkarnere den, intet siger om den eneste kamp, der ville være heroisk: Kampen for at sparke de finansielle vekselerere ud af templet med en ny Glass/Steagall-lov og genindføre social retfærdighed på arbejdsområdet med stabile og velbetalte jobs til alle. Den selv samme dag, som disse dekreter blev meddelt, meddelte de 40 topgrupper på Paris' CAC40 aktiebørs rekordhøje profitter på EU51,6 mia. i årets første seks måneder.

Foto: Frankrigs arbejdsminister Muriel Penicaud (højre) meddelte de nye arbejdsmarkedsdekreter den 31. aug. Ved siden af hende, Frankrigs premierminister, Édouard Philippe.